

Finanslovtale fremkom med, er bundfærdige, og af den Aarsag kan man ikke nære nogen stor Tro til det ærede Medlems Opgørelse. Ærede Medlemmer, som selv vil forvisse sig derom, kan faa det konstateret ved at se Referatet Sp. 445, hvor der for det første i Sammentællingen af nogle Tal er en Fejltælling paa 100 000 — slet ikke saa lille en Fejl —, og for det andet er den danske Husmandsstand slet ikke medtaget i den Beregning.

Det ærede Medlem kom senere i sit Foredrag ved en Optælling og Fordeling af de forskellige Erhverv til det Resultat, at den egentlig landbrugsdrivende Del udgør knapt 33 pCt. af Landets Befolkning. Det er maaske rigtigt, det skal jeg ikke bestride, men lige saa rigtigt er det, og det vil jeg bede det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer huske paa, at disse knap 33 pCt.s Eksport beløber sig til en Værdi, der udgør 85 pCt. af den samlede Eksport, foruden hvad der kan blive til Landets egen Ernæring. Vanskeliggøres denne Eksport gennem toldregulerende Foranstaltninger eller paa anden Maade, vil det efter min Formening give sig større Udslag i vor Økonomi, end hvis der gaar nogle Tusinde Industriarbejdere ledige.

Men foruden det Lovforslag, der blev forelagt af det ærede Medlem Hr. Bording, er der af det socialdemokratiske Parti forelagt en Række Lovforslag, der skal yde en Hjælp næsten til alle Erhverv for at komme over Krisen. Disse Forslag byder Laan, Tilskud og Garanti efter den gamle Recept til et Beløb paa 200 Mill. Kr. Der anvises i disse Lovforslag Penge til alt og alle, kun om det vigtigste Punkt: hvorfra Pengene skal komme, gives der ingen Oplysning. Det er maaske for de Herrer Forslagsstillere et underordnet Spørgsmaal, men det er dog et Spørgsmaal, man ikke kan lade ude af Betragtning. Det er Lovforslag, der i Hovedsagen gaar ud paa en alt omfattende Omsorg for alle, alle skal hjælpe alle, men samtidig bidrager de til at give visse Mennesker den Opfattelse, at de kun har Rettigheder, men ingen Pligter, Rettighed til at kræve. De opdrages til, at det er Samfundet, der har Pligten, og de selv kun Rettighederne. Denne Opfattelse er efter min Formening det værste, der kan gives et Menneske, thi Selvopholdelsesdriften, det bedste i Mennesket, faar derved efter min Mening et Grundskud, et Saar, som aldrig eller i alt Fald vanskeligt læges. Ogsaa det og særlig dette vil jeg gerne anmode det ærede

Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen og andre om ikke at forglemme.

Vagn Bro: Jeg skal først tillade mig at fremdrage et Par enkelte lokale Spørgsmaal overfor den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Det er to Spørgsmaal, der hvert for sig ikke alene i høj Grad berører Befolkningen i de Landsdele, jeg er med til at repræsentere her paa Rigsdagen, men ogsaa vil kunne berøre mange andre Mennesker. Og det er Spørgsmaal, hvis Løsning i den af mig angivne Retning ingenlunde vil kunne komme til at genere andre.

Det første Spørgsmaal vedrører Tilkørselen til den i sidste Samling vedtagne Færdselsbro i Forbindelse med den tidligere vedtagne Jernbanebro over Lille Bælt. Det vedtoges i saa Henseende, at Færdselen til og fra Broen skulde gaa gennem Middelfart By, et Resultat, som jeg meget maa glæde mig over, og et Standpunkt, som jeg stedse har anset for det ene rette og forsvarlige, alene af den Grund, at man aldrig fra Statens Side, ej heller fra anden Side, bør gaa velerhvervede Rettigheder for nær. Jeg maa derfor i den Henseende udtale min Forundring over, at en høj Embedsmand under Ministeriet for offentlige Arbejder, Banechefen Hr. Flensborg, har fundet sig foranlediget til — jeg maa ganske vist sige, at det var ved et Foredrag i Jylland — at udtale, at det var et meget smaa-borgerligt Standpunkt, som Middelfart By her havde indtaget. Han havde føjet til, at det skyldtes vel den Omstændighed, at nogle Borgere i Middelfart mente, at de saa kunde nære Haab om en Gang imellem at sælge 3 Cigarer til 25 Ø. eller anden Pris. Jeg vil i alt Fald sige om dette, at det kan man let sige, naar man selv er højt lønnet Stats-embedsmand, som Banechefen er det. Jeg er ikke sikker paa, at Hr. Flensborg vilde indtage det samme Standpunkt, hvis han levede af at sælge Cigarer, om just ikke 3 Cigarer, saa Cigarer 3 til 25 Ø. Jeg mener altsaa, at den Ordning, der den Gang blev truffet, er rigtig, men jeg vil paa den anden Side sige, at det efter min Mening vilde være rigtigt, om man fik det ordnet saaledes, at Tilkørselen, som man nu har paatænkt skulde gaa op fra Torvet i Middelfart gennem Hessgade, i Stedet for skal gaa videre frem op til Hjørnet af Kirken og derefter, efter Ekspropriation af ganske faa Ejendomme — mere bliver der ikke Tale om —, bliver ført ud til